

TEMAT TYGODNIA: Z KULTURĄ ZA PAN BRAT

1.W świecie kultury

Opowiadanie pt.,, Kulturalny wieczór”

Maciejka Mazan

- *Jacuś, pobaw się ze mną – poprosiła Nikola.*
Jacuś nie bardzo miał ochotę, ale tego dnia w przedszkolu było mało dzieci i zaczęło mu się nudzić.
- *No trudno – powiedział. – A w co?*
- *W kulturalny wieczór. Ja będę wielką damą, tak jak moja mama, a ty będziesz moim narzeczonym.*
- *Wykluczone – oznajmił Jacuś i zrobił w tył zwrot.*
- *I zabierzesz mnie do cukierni na tort i ciastka z kremem! – dodała Nikola.*
Jacuś Placuś bardzo lubił wszelkie słodkie, a zwłaszcza ciasta.
- *A będzie tort czekoladowy? – spytał.*
- *Co tylko zechcesz – obiecała słodko Nikola.*
Więc Jacuś niechętnie wrócił.
- *A teraz weź mnie pod rękę – rozkazała Nikola.*
- *Dlaczego? – jęknął Jacuś.*
- *Bo tak jest kulturalnie. Poza tym będziemy mówić „proszę uprzejmie” i „dziękuję uprzejmie”, ponieważ to też jest kulturalne.*
Jacuś wziął Nikolę pod rękę i podszedł z nią do stolika.
- *I co teraz? – spytał.*
- *Teraz przychodzi kelner, a my zamawiamy ciastka – wyjaśniła Nikola. – Ja poproszę uprzejmie cztery rurki, pięć kawalców szarlotki i wuzetkę, ale małą, bo muszę dbać o linię, jak moja mama.*
- *A ja... – zaczął Jacuś.*
- *I jeszcze koktajl śmietankowo-truskawkowy! – wpadła mu w słowo Nikola.*
- *A ja poproszę tort czekoladowy...*
- *Opowiedz mi, jak ci minął dzień – przerwała mu Nikola.*
- *Przecież dzień jeszcze nie minął – zdziwił się Jacuś.*
- *Wiem, ale to kulturalnie tak spytać – oznajmiła Nikola.*
- *Oho – odezwał się Bobek, który akurat przechodził obok nich. – Jacuś, co robisz?*
- *Idź stąd – rzuciła Nikola. – Jacuś jest zajęty.*
- *Jacuś, nie pokopujemy piłki? – spytał Bobek.*
- *Za moment – wymamrotał Jacuś. – Tylko zjem tort.*
Bobek zrobił wielkie oczy.
- *Jaki tort? Tu gdzieś dają tort?*
- *Rany, Bobek! Jak ty wolno myślisz! My się tak bawimy! – wrzasnęła Nikola.*
Bobek wzruszył ramionami i poszedł sobie.
- *No to jak ci minął ten dzień? – spytała znowu Nikola.*
- *Tak sobie... – zaczął Jacuś, ale Nikola mu przerwała:*
- *O, są moje ciastka! Dziękuję, dziękuję uprzejmie!*
- *A ja chciałbym tort – wymamrotał markotnie Jacuś.*
- *No już, masz ten swój tort – zirytowała się Nikola i postawiła przed nim plastikowy klocek.*
A potem zaczęła udawać, że zjada ciastka, głośno mlaszcząc.

– Wiesz co, Nikola... – zaczął Jacuś, lecz nie skończył.
 – Ale pięknie wygląda ten twój torcik! – wrzasnęła Nikola. – Dasz kawalek?
I zanim Jacuś zdążył coś powiedzieć, zabrała mu cały klocek!
Tego było już za wiele. Jacuś potrafił wiele znieść, lecz nie mógł tolerować tego, że ktoś zabiera mu tort, nawet na niby!
 – Dość tego – powiedział i wstał. – Już się nie chcę z tobą bawić.
 – Siadaj! – rozkazała Nikola. – Natychmiast siadaj! To, co zrobiłeś, było bardzo niekulturalne!
 – To ty jesteś niekulturalna! – zdenerwował się Jacuś. – Młaszczesz przy jedzeniu, nie słuchasz, co mówię, ciągle mi przerywasz i obraziłaś mojego kolegę! Dziękuję uprzejmie za taki kulturalny wieczór!
I poszedł sobie. Postanowił, że nie będzie się już bawić z Nikolą – no, chyba że Nikola zachowa się kulturalnie i przypomni sobie, że oprócz „proszę uprzejmie” i „dziękuję uprzejmie” istnieje jeszcze słowo „przepraszam”...

Rozmowa na temat treści opowiadania:

- W co Nikola chciała się bawić z Jackiem?
- Jak w zabawie miały zachowywać się dzieci?
- Czy Nikola zachowywała się w sposób kulturalny?
- Co zrobił na koniec Jacek?

„Co to znaczy być kulturalnym?” – dziecko odpowiada na pytanie i próbuje stworzyć z pomocą Rodzica KODEKS KULTURALNEGO PRZEDSZKOLAKA.

Zabawa dydaktyczna – „Magiczne słowa”. Zadaniem dziecka jest określenie jakich kulturalnych (magicznych) słów należy użyć w konkretnych sytuacjach.

- Co mówi dziecko, gdy wchodzi do szatni w przedszkolu?
- Co mówimy, gdy wychodzimy z przedszkola?
- Co mówimy, gdy prosimy o dokładkę obiadu?
- Co mówimy, gdy dostaniemy ciastko?
- Co mówimy, gdy koleżanka lub kolega częstuje nas cukierkiem?
- Co mówimy, gdy kogoś niechcący popchniemy?
- Co mówimy, gdy musimy komuś przerwać rozmowę, żeby poinformować o czymś ważnym?

Czytanie globalne wyrazów:

DZIĘKUJĘ PRZEPRASZAM PROSZĘ

Praca z KP 4. 2-3 –rozwijanie umiejętności kulturalnego zachowania się, rozwój społeczny

2.W kinie

Słuchanie wiersza pt. „W kinie”
(autor nieznany)

*Piegowaty Jaś z Radzyna,
co sobotę szedł do kina,
co sobotę wszyscy w kinie,
mieli dość Jasiowych minek.*

*Bo ten piegowaty chłopak,
wszystko robił tam na opak,
głośno gadał, jadł, szeleścił,
ze sześć paczek chrupek zmieścił.*

*Potem czas na popijanie,
puszek z sykiem otwieranie,
tupot nóg i głośne śmiechy,
ależ Jasio miał uciechę!*

*Jaś się dziwił, że dziewczyna,
żadna nie chce z nim do kina.
A koledzy też nie chcieli,
widząc Jasia osłupieli...*

*Pewnej soboty bez jego wiedzy,
usiedli za nim jego koledzy,
jedli i pili głośno chrząkając,
i Jasiowi w fotel często stukając.*

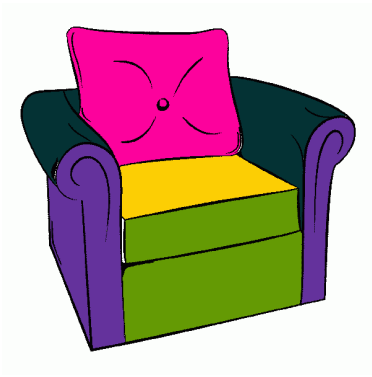
*Jasia Pieguska złość już rozsadza!
A widzisz Jasiu, jak to przeszkadza...
„cicho”- wyszeptał
- „film oglądajcie...”
I w oglądaniu nie przeszkadzajcie!*

Rozmowa na temat wiersza:

- Gdzie co sobotę chodził Jaś?
- Co on tam robił?
- Czy to było właściwe zachowanie?
- Co się stało pewnej soboty?
- Czy zachowanie kolegów przeszkadzało Jasiowi?
- Jak należy zachowywać się w kinie?

„W fotelu kinowym” –zabawa słuchowa

Rodzic prosi, aby dziecko wygodnie usiadło jak w fotelu kinowym i aby podało nazwy przedmiotów przedstawionych na obrazkach. Następnie dziecko liczy sylaby w poszczególnych słowach i wskazuje głoskę na początku.

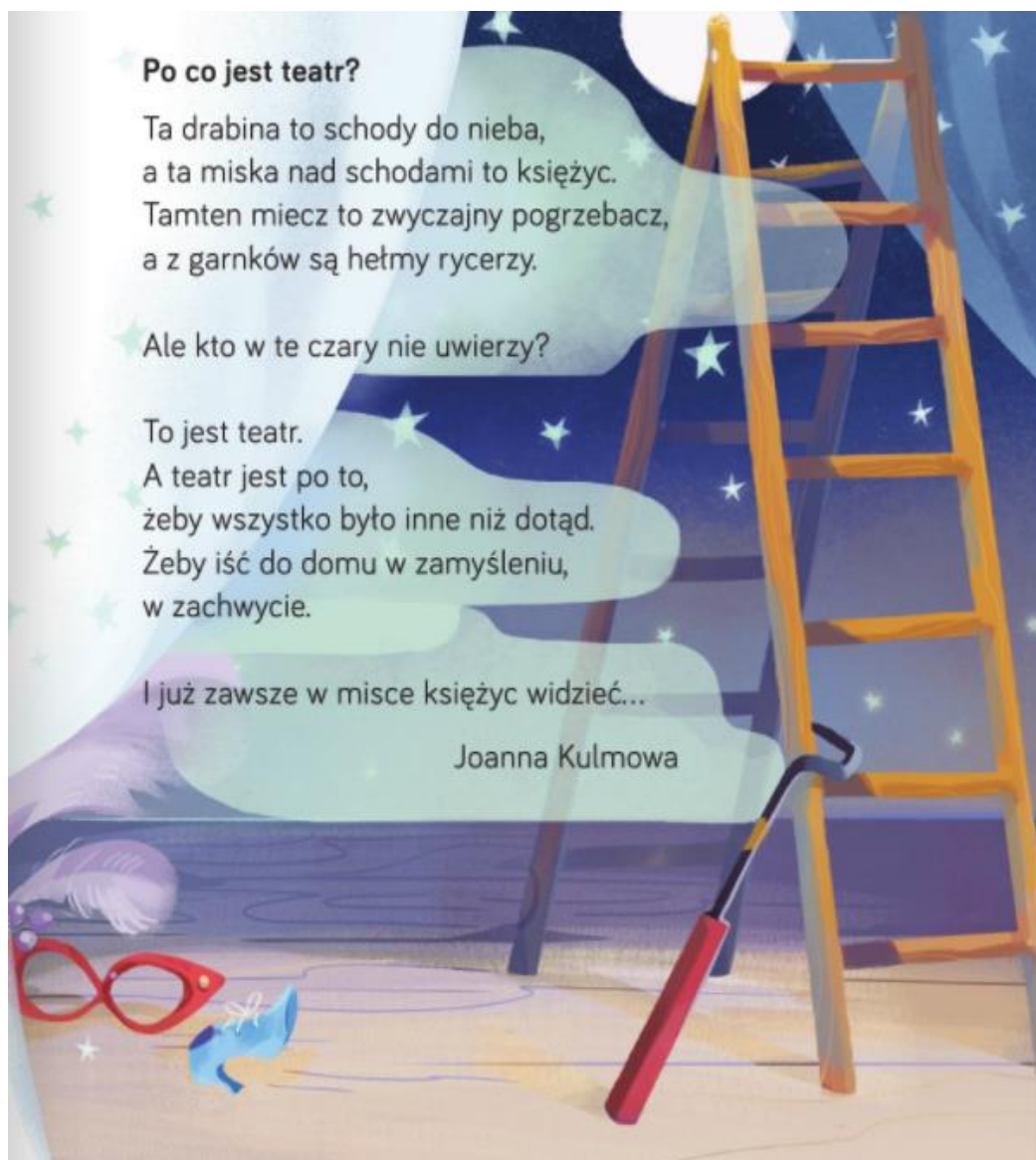
„Coś na f”– zabawa spostrzegawcza. Dziecko podaje nazwy przedmiotów zaczynających się głoską f.

Praca z KP4.4 – rozwijanie percepcji słuchowej, czytanie globalne wyrazu *fotel*

Plakat do mojego ulubionego filmu – zabawa plastyczna- dzieci rysują kredkami lub mazakami postacie ze swojego ulubionego filmu. Rodzic może pomóc w napisaniu nazwy filmu na kartce.

3. W teatrze

„Po co jest teatr”– wiersz Joanny Kulmowej

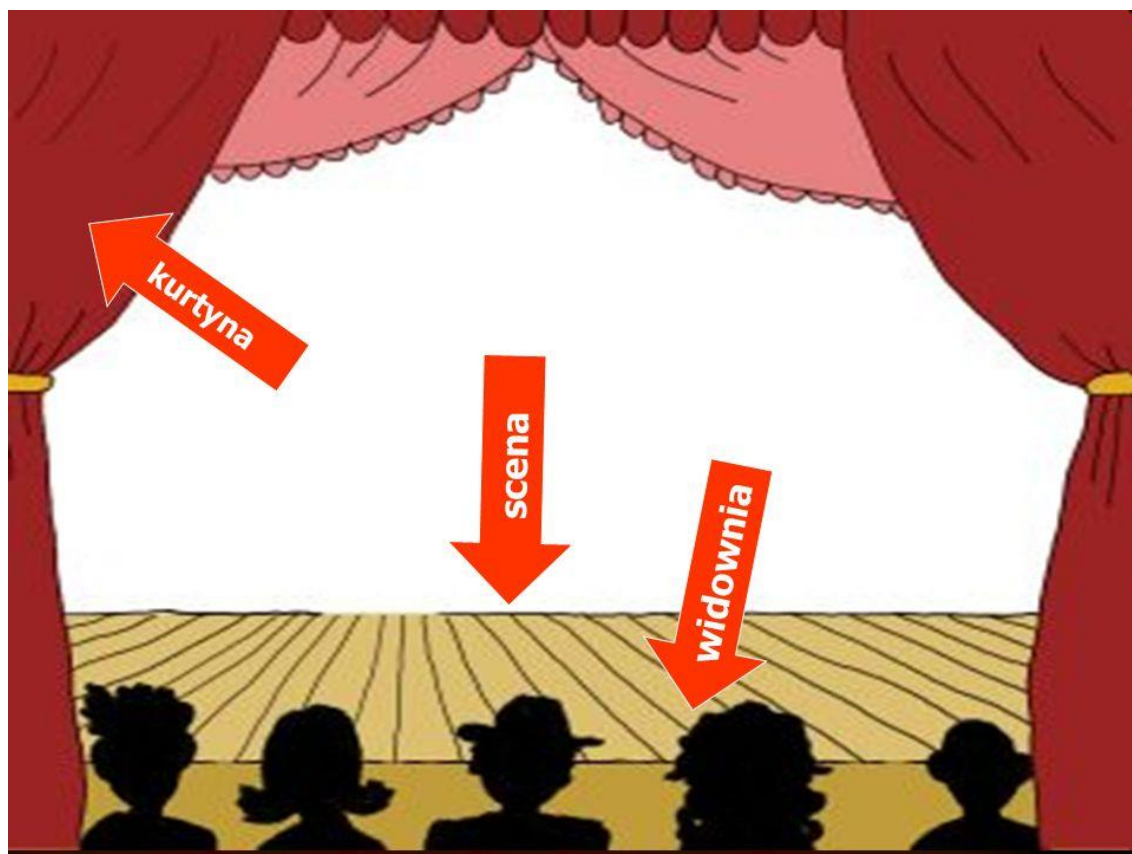
Rozmowa na temat utworu:

- O jakim miejscu opowiada wiersz?
- Co niezwykłego dzieje się w teatrze?
- Po co jest teatr?

Film edukacyjny pt. Teatr – rodzaje teatru, lalki teatralne

<https://www.youtube.com/watch?v=EzCWzeIYJZY>

Na poniższych ilustracjach dzieci wskazują **scenę**, **dekoracje**, **aktorów**, **kurtyne**, **rekwizyty**, **widownię**. Rodzic rozmawia z dziećmi o funkcji danej osoby, rzeczy lub miejsca w teatrze.

„Zatrzymujemy przedstawienie” – zabawa ruchowa.

Dziecko porusza się przy dowolnej muzyce. Podczas przerwy staje nieruchomo jak zatrzymana klatka filmu.

„Zrób tyle ile słyszysz” – zabawa ruchowa. Rozwijanie umiejętności przeliczania w zakresie 8. Dziecko słucha ile razy rodzic uderzy w bębenek(lub klaśnie w dłonie), i tyle samo razy wykonuje podane ćwiczenie, np. przysiady, pajacyki, podskoki, skłony.

„Liczymy do ośmiu” – zabawa dydaktyczna. Rodzic prosi dziecko o przyniesienie 8 zabawek. Dziecko układa je jedna obok drugiej i mówi, która z kolei jest dana zabawka. Rodzic zadaje pytania: Co stoi jako pierwsze z lewej strony? Co stoi jako pierwsze z prawej strony? Co stoi jako czwarte z lewej strony? itd.

Praca z KP4.5 – przeliczanie elementów, odzwierciedlenie liczby za pomocą symboli.

4. Na koncercie

W filharmonii: <https://www.youtube.com/watch?v=9XLla-vgJCU>
<https://www.youtube.com/watch?v=aS-HPa-AY7E>

Piosenka „Grzeczne słówka” <https://www.youtube.com/watch?v=Br8mcZ6J1Nw>

Dziecko aktywnie słucha piosenki. Siedzi wygodnie i wykonuje dowolne ruchy górną częścią tułowia, rękami, głową. Realizuje rytm piosenki klaszcząc, tupiąc. Rodzic rozmawia z dzieckiem na temat treści piosenki.

„Jaki to instrument” – zagadki słuchowe

<https://www.youtube.com/watch?v=rXaURvBhjsI>

Praca z KP.4.6 – ćwiczenia w wycinaniu. Rozwijanie percepcji wzrokowej, rozwijanie słuchu fonematycznego, nazywanie instrumentów muzycznych.

5.W muzeum

„Co gromadzimy w muzeum?” – **zabawa słownikowa**. Rodzic zadaje pytania, dziecko odpowiada na podstawie swoich doświadczeń. Rodzic zwraca uwagę, że muzeum może też wyglądać inaczej, np.: skanseny, muzea pałacowe, izby pamięci, centra kulturalne, muzea wirtualne. W każdym muzeum są gromadzone i prezentowane inne przedmioty. Na koniec Rodzic zadaje pytanie: Dlaczego gromadzimy różne rzeczy i pokazujemy je na wystawach? Rodzic kieruje rozmowę w taki sposób, aby dziecko zrozumiało, że w muzeum zdobywamy wiedzę o przeszłości.

MUZEUM ZABAWEK I ZABAWY W KIELCACH

<https://www.youtube.com/watch?v=ptcAWkd7ty8>

MUZEUM ZEGARÓW W JĘDRZEJOWIE

TOKARNIA – MUZEUM WSI KIELECKIEJ

MUZEUM ZIEMI BUSKIEJ

„Posągi”–praca plastyczno- techniczna z wykorzystaniem gliny (można użyć również masy papierowej lub plasteliny). Dziecko lepi lub rzeźbi ludzką postać, taką jak widziało w muzeum lub na ilustracjach.

Praca w ZG 62– rozwijanie sprawności grafomotorycznej. Rysowanie obrazka po śladzie, szukanie właściwego cienia.